

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 962/2022
06.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужила АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, све из ..., чији је заједнички пуномоћник Зорица Марковић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Градац“ Чачак, ради накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3686/20 од 04.11.2021. године, у седници одржаној 06.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3686/20 од 04.11.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3686/20 од 04.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П1 53/20 од 14.10.2020. године, одбијени су тужбени захтеви тужила којима су тражиле да се обавезе тужени да им за период од 01.10.2015. године до 01.10.2017. године, на име неисплаћене накнаде за топли оброк и регрес за коришћење годишњег одмора, исплати појединачне опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као као неосновани, те да им на наведене износе изврши и уплату припадајућих доприноса за обавезно социјално осигурање код надлежних фондова за уплату доприноса и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3686/20 од 04.11.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужила, потврђена првостепена пресуда и одбијен као неоснован захтев тужила за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију су благовремено изјавиле тужиле, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, одлучено је о исплати на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, којом је утврђено да су тужбени захтеви неосновани. О овом праву тужила, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом и усвојеним ставом од 12.03.2019. године, да коефицијент плате за запослене у јавним предузећима садржи и додатак на име накнаде за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора. Из тих разлога, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 03.01.2018. године, а означена вредност предмета спора у уводу првостепене пресуде је 800.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**